

דניאל (דני) גומז

ח' אדר א' תשפ"א - י"ט אב תשס"ו

(12.08.2006 - 12.02.1981)

אלבום זה
מוקדש לזכרו
של רב סוק
דניאל (דני) גומז.
נפל ב"ט אב תשס"ו
(12.08.2006)
במלחמת לבנון
השנייה.
הובא למנוחות
בבית העלמין
במושב נחלים.
יהי זכרו ברוך

המשפט שמאפיין את דני הוא:

"השמייים הם הגבול

והדרך - דרך ארץ"

דני היה ידוע בשאיפותיו

הגדולות לתרום למדינה,

להתפתח ולהגיע רחוק,

ולצד זה ליבו הטוב והרחב,

רגישותו והחבר הנאמן שהיה

היו בולטים לעין ואפיינו אותו

לאורך כל הדרך.

ילדות

ונצורים

דניאל נולד בח' אדר א' תשמ"א, בקיבוץ עין הנצי"ב.
הוא היה הבן השני להוריו מרים ופטריק- נתנאל, ואח
לאילת, אורלי, יאיר וליאורה.

דני, כפי שכולם קראו לו, היה בן לתפארת ואח נערץ
ואהוב. את הכבוד שרחש להוריו היה ניתן לראות גם
ברגעים בהם היו ביניהם חילוקי דעות, שהיה מוצא את
הדרך להביע את דעתו בכבוד ובנועם. יחסיו עם אחותו
הגדולה היו מאופיינים בהערכה הדדית, אהבה וקרבה,
ועם אחיו הקטנים נהג כמורה ומדריך. הוא שימש להם
כמורה פרטי, ערך להם שיחות מוטיבציה ותמיד עודד
אותם לשאוף רחוק.

הוא התחיל ללמוד בבית הספר היסודי ממ"ד קיבוץ
שדה אליהו. לאחר מעבר המשפחה ליישוב נחלים
המשיך בבית הספר היסודי "מודיעים" שביישוב, ואת
לימודיו התיכוניים סיים ב"ישיבת נחלים". תוך כדי
לימודיו שילב את אהבתו הרבה לספורט, עסק ברכיבה,
ריצה, שחייה וצלילה, ואף היה חבר בנבחרת הכדורסל
של בית הספר.

כשסיים את לימודיו בתיכון החליט להצטרף למכינה הקדם צבאית "עצם" שהייתה בעצמונה, גוש קטיף. במקביל ללימודיו במכינה החליט שעליו לשפר את ציוני הבגרות שלו במתמטיקה וכל ערב ישב ללמוד ולתרגל. בנוסף, הלימוד שהכי אהב היה לימוד הגמרא שהתאפיין בשכלתנות והעמקה, ובמהלך הזמן נוצר חיבור בינו ובין הרב רפי פרץ שהיה ראש המכינה. גם לאחר שסיים את לימודיו פגישותיהם היו מלאות חום וקרבה.

הוא נמשך מאוד לפעילות שטח ולטיולי טבע והצטיין בחילוף. אחת מאהבותיו הייתה נהיגה בג'פים ובטרקטורונים ואף הוציא רישיון לאופנוע.

דני היה ילד שובב, פיקח, ישר ושאפתן. הוא היה "מלח הארץ", יפה תואר, בעל חיוך תמידי וכובש שתמיד סחף אחריו את כולם. חבריו, סיפרו על טוב ליבו, צניעותו, הרגישות והאכפתיות שתמיד היו חלק ממנו, ועל נכונותו הבלתי פוסקת לעזור לכולם בכל מצב.

בני יחזקאל אחיו

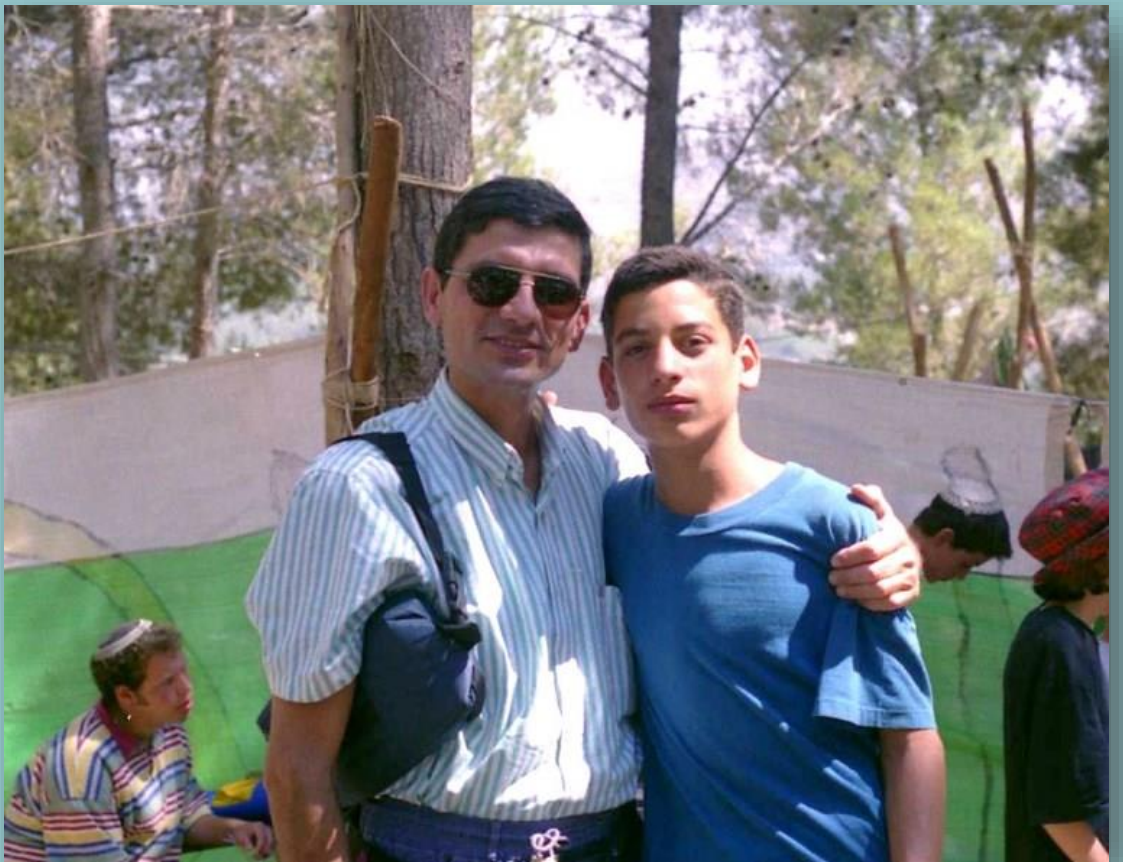

דני בהר המצווה שלו יחד עם
פארו אסבא

דני יחד עם סבא ואחיותיו

שירותו

הצבאי

דני התגייס לקורס טיס ב- 19.07.2000 וקבלתו לא הפתיעה איש. הוא החל את הקורס כשהוא חדור מטרה ופעל לכל אורכו על מנת להגשימה בשקט ובצניעות. למרות שתקופת הקורס הייתה מתישה, תובענית, דרשה השקעה רבה, שינון רב של החומר הנלמד לצד, יכולת עמידה בתנאי חוסר הוודאות ובמאמצים הפיזיים והנפשיים דני סיים את הקורס בשנת 2002 בהצלחה גדולה כטייס מסוקים.

כולם הגיעו בכדי לחגוג יחד איתו את היום המיוחד בטקס קבלת הכנפיים; בני המשפחה, קרובים מכל העולם, חברים רבים ותושבי המושב.

דני הוצב בטייסת "החרב המתהפכת", טייסת מסוקי "ינשוף" והחל את שירותו כטייס מן המניין. לאחר שנתיים עשה הסבה מבצעית למסוק "היסעור" והצטרף לטייסת "מובילי הלילה". דני היה איש צוות אוויר עם יכולות טיסה מצויינות וראה את עתידו בחיל. הוא אהב את הטיסות והשקיע ככל שיכל בשיפור יכולותיו המקצועיות ובקידומו. הוא ביצע כל משימה בדיוקנות, במסירות ובאחריות רבה, והתנדב לכל מטלה ומשימה.

רב סרן א' סיפר: "הוא היה הדבק של הטייסים הסדירים. בעל חוש הומור מאוד מיוחד שהחזיק את הגף הסדיר בטייסת. הוא היווה דוגמה אישית בכל דבר, וכבר מהגיחות הראשונות שלו על ה"יסעור" היה ברור שיש לו פוטנציאל מעולה."

דני היה ידוע כשובב של הטייסת וכך סיפר עליו גם רב סרן גיורא: "פעמים רבות ראיתי אנשים רודפים אחריו והוא בורח וצוחק. הוא היה חייכן תמיד".

ביקור פורים בטייסר

חשפ

חתו

ב- 1.8.2004 ט"ו באב תשס"ד, נישא דני לבחירת לבו שרית. הוריו סיפרו על המהפך שחל בו לאחר נישואיו: "פתאום התגלה התוכן המתוק, הרך, הרגיש והעדין של הצבר הקשוח שהכרנו... נהיית עדין, תומך, מחבק, אוהב עד ללא גבול. היית בעל אידאלי מפנק, משרה ביטחון, מבשל בהנאה ובהצלחה מרובה, נוטל חלק בעבודות הבית בשמחה, מפרגן לשרית בלימודיה וגאה בה עד אין-סוף. מבחינתך היא הייתה 'המלכה' שלך."

דני הרעיף אהבה, פינוקים וחום גם על אחייניו, ובשבתות שבהן נפגשו אהב לשחק ולהשתולל איתם. הוא ציפה בקוצר רוח להרחבת משפחתו שלו, וכשנודע לו כי שרית נושאת ברחמה את בנם הבכור, היה גאה ומאושר עד השמים.

למרות שלא תמיד היה יכול לבקר את סבתו גליה, דני הקפיד להתקשר אליה ולדרוש בשלומה, והיא, הייתה מפנקת אותו במאפים ומטעמים מעשה ידיה. כששיחזרה את פגישתם האחרונה, היא סיפרה על כך שהביעה בפניו את דאגתה לו וביקשה ממנו לשמור על עצמו. אך הוא רק אמר: "סבתא, מה את דואגת? אני רק נהג מונית של הקדקודים. מקסימום אני גם מוביל אספקה, אך לעולם איני עובר את הגבול."

בני ואחייניגא אוריפ

גפילתו

ב-12.7.2006 פרצה מלחמת לבנון השנייה שהתנהלה בין ישראל לחיזבאללה בלבנון ובצפון ישראל. המלחמה נמשכה 34 ימים מה-12 ביולי (י"ז בתמוז) עד הפסקת האש ב-14 באוגוסט. העילה למלחמה הייתה תקיפה מתוכננת של חיזבאללה באזור גבול ישראל עם לבנון, בתקרית שבה נחטפו שני חיילי צה"ל ונהרגו שלושה, במקביל להפגזה ארטילרית כבדה. בעקבות האירוע הגיבה ישראל בתקיפה מסיבית, ראשית מן האוויר, ולאחר מכן גם בעזרת יחידות הקרקע שנלחמו נגד כוחות החיזבאללה בדרום לבנון. במהלך הלחימה נהרגו 121 חיילי צה"ל ונפצעו 628.

בין ההרוגים היה גם דני גומז. דני, שעמד לסיים קורס קברניטים במסוק ה"יסעור", ביקש להשתתף בלחימה מעבר לקווים, ולתרום את חלקו. אמו סיפרה כי בכל החודש האחרון חיכה שיקראו לו לצאת לקרב, שהיה נחוש והאמין בצדקת דרכו. היא מתארת, כי בשיחה אישית שהייתה ביניהם על הסיכונים להם נחשף בביצוע תפקידו, הוא הדגיש שבנפילת מסוק אין ניצולים.

יום קודם לכן, עוד הספיק לבקר את המשפחה
בנחלים, הרגיע וכלל לא סיפר כי הוא עולה ללבנון.
הוא אמר שמי שעושה את המלחמה הם הירוקים.
דני היה בשיא פריחתו האישית והמקצועית.
באותו שבוע חל יום הולדתה של שרית, והיה זה גם
השבוע שבו ציינו בני הזוג את יום נישואיהם השני.
הוא יצא לכמה שעות חופשה מהטייסת, והפתיע את
שרית במתנה שהייתה חלום חייה - פסנתר.
סמוך למועד הפסקת האש בין ישראל לחיזבאללה
יצא דני לטיסתו הראשונה והאחרונה לתוככי לבנון -
טיסה שממנה לא חזר.
דני ז"ל נפל כטייס בקרב בדרום לבנון ביום י"ט באב
תשס"ו (12.8.2006). דני ששימש כטייס המשנה וצוות
מסוק ה"יסעור", הספיקו להנחית שלושים וחמישה
לוחמי צנחנים ורופאים בכפר יאטר שבפאתי הגזרה
המרכזית. אך מיד עם המראתם חזרה לכיוון ישראל
נורה לעברם טיל שפגע במסוק, המסוק התרסק וכל
חמשת אנשי הצוות נספו.

יחד עם דני נפלו טייס המסוק רב-סרן במיל' ניסן
שלו, והמכונאים המוטסים רב-סרן סמי בן-נעים, רב-
סמל בכיר רון משיח ורב-סמל במיל' קרן טנדלר.
מבצע חילוץ המורכב, שכונה "ושבו בנים", בוצע על
ידי לוחמי טייסת "ציפורי המדבר", "שלדג" ו-"669".
פטריק אביו, מספר כי עם עלות השחר מיד כשחצה
הינשוף את הגבול בחזרה לארץ נשלח אליהם פתק
קטן בו נכתב שדני חזר הביתה. "אם נגזר עליו למות,
הוא לפחות מת כגיבור".

דני היה בן עשרים וחמש בנפלו. אלפי בני אדם ליוו
אותו בדרכו האחרונה בבית העלמין שבמושב נחלים,
שם נטמן. הוא הניח אחריו אישה הרה, הורים, שלוש
אחיות ואח.

שלושה חודשים לאחר נפילתו נולד בנו שנקרא על
שמו; אביה-דניאל.

דני הועלה לדרגת רב-סרן לאחר מותו.

התמונה האחרונה של דני לפני נפילתו.
התמונה צולמה ביום חמישי 10/8/2006
בשעה 11:00 בבוקר.
במנחת עמיעד, בהמתנה לפרטי חילוץ
ופינוי מאירוע רב הנפגעים באיזור מרג'
עיון.

הנצ

חתו

לזכרו של דני הוקמו מפעלים רבים ונעשו מחוות רבות.

לקראת יום השלושים לנפילתו, הוקלט השיר "דניאל" שאת מילותיו כתב אורי אופיר, הלחין אסף נגל ועיבד תומר גוטליב. אסף הסביר שהמילים של השיר מדמות את דני לארון הברית, כמו הארון גם הוא היה זהב מבחוץ ומבפנים.

בנוסף, ילדים במשפחתו לאחר מותו נקראו על שמו ובמלאות שנה לנפילתו, סיפרה על כך בהספדה אמו: "... בשנה קשה זו זיכה אותנו בורא עולם בשלוש זריחות חדשות. שלושה תינוקות חדשים הצטרפו למשפחתנו מאז לכתך, וכולם נושאים את שמך בצורה ישירה או עקיפה. ראשון נולד בנך אביה-דניאל. לזכות, להרגיש ולראות יום-יום משהו מוחשי ממך זהו אור גדול. ... בערב שבועות נולדה לאחותך אילת ולבעלה הראל נכדתנו היקרה אחינועם, שבשמה מגולמים הנועם והנעימות שכה אפיינו אותך. כמה סמלי הדבר שביום הזיכרון הרשמי למלחמה נולד נכדנו היקר דניאל אלישיב, בן לאחותך אורלי ובעלה תמיר. ... מי ייתן שנשמתך לא תכבה לעולם ותאיר לנו את דרכנו מעתה ועד עולם."

בתאריך בו היה אמור לחול יום הולדתו ה-27 של דני (ב13.08.2008), ארגנה משפחתו אירוע גדול שבמהלכו הוכנס ספר תורה לבית הכנסת המרכזי שבנחלים. באירוע נכחו כאלף אנשים, והשתתפו בו גם הרב ישראל מאיר לאו שנשא דברים, הרמטכ"ל לשעבר, משה (בוגי) יעלון, לוחמים שהיו על המסוק שהנחית דני בלבנון, חבריו לטייסת, וחיילים מכוחות החילוץ. שבוע לאחר האירוע נחנך במושב נחלים בית תרבות חדש שהוסב על שמו.

מפעל הנצחה נוסף, ואחד המיוחדים והמרכזיים לזכרו של דני הוא פרויקט "דרך ארץ". מיזם חינוכי חקלאי ברכס טורען שבמסגרתו מגיעים תלמידים, חיילים וסטודנטים לשבוע עבודה חינוכי המחבר אותם לארץ ולאדמה.

תכנית חינוכית נוספת שנרקמה לזכרו של דני היא "כנפיים". פרויקט מנהיגות והעצמה אישית לתלמידי י"ב שבמסגרתו נחשפים התלמידים לדמויות מופת ויוצאים למסעות גיבוש ונגיעה בחייהם של חיילי צה"ל.

דני הונצח גם בקורס סקי מים ייחודי לחיילים פצועים ונפגעי פעולות איבה שהתקיים בחוף עין גב שבכנרת. את הכסף למימון הקורס תרמו משפחת גומז בשיתוף עם עמותת "תקוות".

במושב נחלים בו גדל הוקם בית תרבות על שמו שנקרא
כיום, 'בית דני'. בבית התרבות מתקיימים שיעורים
תורניים, מפגשים לקירוב לבבות, חוגי העשרה,
פעילויות למבוגרים ולנוער, אירועי תרבות ותוכניות
להכרת הארץ ומורשת העם היהודי.
בנוסף שמו מונצח באנדרטאות רבות.

ביום שישי 2.3.2018 נערך טקס הנצחת שמו של דני
במעלה, ברחוב שרה אימנו בעיר מודיעין. הטקס
התקיים במעמד ראש העיר, יו"ר ועדת ההנצחה, בני
משפחתו, שכנים וחברים.
ביתה של שרית, אלמנתו של דני, מתגוררת מטרים
ספורים משם ובמהלך הטקס סיפרה על דני והגעגועים
הרבים אליו.

המשפחה ממשיכה בנוסף לכל להמשיך ולהנציח את
זכרו במפגשים וכנסים בהם מועלים הקווים לדמותו
של דני וסיפורו.

הכנסת ספר הגורף לככלו של דני

בנו של דני, אביה-דניאל,
בחימת ספר הגדה לזכר אביו.

דבר הסטודנטית:

אני הסטודנטית פרץ שני מודע ומוקירה על האפשרות שניגמה לי
לקחת חלק בפרויקט מבורך זה.
במהלך העבודה על האובייקט זכיתי ללמוד וללמד על דמיון ופועל חייו
של רב סגן דניאל הייז.

דניאל היה אדם בעל מידה טובה ולרכיב שאין כמותו, שאיפה
וחזון משמעותי אשר נגן את כל כולו למען העם והארץ.
אם סגן נכבד עליו: "מלח הארץ" היה דני וליאם באישיאגו הנעלמה
את הישראלי היפה, השורשי והציוני.

דניאל היה אדם עם אהבה, כיבוד הורים ואהבת האדם.
במהלך האימוד עליו הפנמתי מה זו המשמעות האמיתית של יחסיות
נפשית.

הגרעילי עז מאוד מדברי הרב טאל והרעילי שהם ממשי
מגאונים אהיכבה על דניאל: "יחסיות נפשית ... היא דרך חיים, בניין
נפשי שלם של גרוב ורוח, מדגלג חיים מיוחדת בה מגלומת האדם
ומתמסר באופן מוחלט לאידיאלו של קידוש שם שמים ...".

אנצד עינוי עמדו גמיד טובת כולל, מן צדקה ודאלה אחלשים.
דניאל זכה אקידוש למ שמים אמתי, הוא באמת זכה אפליח
אלאה מדלה עבחה למ מסירוג נפל שאלה גיאר הדם טאל.
מדמגל למ דניאל אפסירוס עליו אמדגי אפאמין אחיוג אג חיי
בעלום הדם מגך שאיפה ארצון אפיוג במצב גמידו למ נגינה,
עבדג המידוג אאפבת למ ישראל בכל נפשי ומאודו כדו אככג
אחיוג חיים למ מסירוג נפל.

שני פרוז,

סטודנטים במכאל שאנ

דבר התלמידות:

אנחנו הגאמיזאג שירה באחני, שיר בן למרס וגמר בורשטיין
זכינו לקחת חלק בהכנת הפרויקט של עלייה האלבום
לזכרו של רב סרן דני לאמז ז"ל. בזמן עלייה הפרויקט
למדנו על דני המון, בין עיני צפייה בסרטונים ובין בקריאה
הדברים שנכתבו עליו. הגהאיך העניק לנו גחולג היכרה
עם דני אצד אהדה, הערצה והערכה למוקדג כאפיו.
בהכנת הפרויקט שמנו אב אכל כך הרבה גכונג ולרכים
לשאפינו אג דני והיו חלק באגי נפרד ממנו; ציונג,
לסאיפה למרחקים, הגמדה, חריצוג, צניעוג, טאב אב,
אכפטיג, חום, משפחטיג אנגינה אינסופיג. כל אלו הם
רק גמציג קטנה שלא גכא באמג אגאר אג האיש לדני
היה, האיש שמפווה עבדנו השראה וימשיך אלוג אגנו
בהמשך החיים.

נפנינו מהכנה האלואם ושמחנו מאוד לקחת חלק בפרויקט
החשוב. הצופר הקטן דרכו נכנסנו אחיו של דני ומשפחה
אפשר לנו לאחד המון על המשמחה הצדוה של קיומנו
בארץ, על מפי גרומה, צניעה וזה רחב.

יהי שכלו ברוך.

"לא היית איש של דיבורים

אלא איש מעשים.

ידעת למה אתה כאן
ובעבור מי אתה עושה
את מה שאתה עושה,
והיית מוכן ללכת עד הסוף...”

